

OKRESNÁ PROKURATÚRA NÁMESTOVO
Hviezdoslavovo námestie 213, 029 01 Námestovo

Číslo: Pv 161/25/5507-33
EEČ: 2-41-40-2026

Námestovo 27.03.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

potom, čo jej Okresný súd XXXXX uznesením – neodkladným opatrením č.k. 16C/4/2025-30 zo dňa 24. 01. 2025, právoplatným dňa 14. 03. 2025 a vykonateľným dňa 26. 02. 2025, zakázal približovať sa k žalobkyni XXXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre účasť žalovanej XXXXX na týchto úkonoch,

od presne nezisteného času v dobe od 26. 02. 2025 do času okolo 07,20 hod. dňa 27.04.2025 hod., v dome XXXXX na ulici XXXXX v Oravskej Polhore, sa opakovane v presne nezistených dňoch približovala k XXXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, pričom

- dňa 09. 04. 2025 v čase okolo 15,45 hod. v uvedenom dome robila XXXXX schválnosti a svojím telom ju vytláčala, bez spôsobenia fyzického následku,

- dňa 27. 04. 2025 v čase 07,20 hod. v kuchyni na prízemí domu fyzicky napadla XXXXX, z debny vzala drevo určené na kúrenie o dĺžky približne 40 cm

a priemeru približne 7 cm, ktorým dvakrát udrela XXXXX po pravej ruke, čím je spôsobila zranenie pomliaždenie pravého predlaktia s dobou liečenia, PN a obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 dní, následne však Okresný súd XXXXX uznesením č.k. 16C/55/2025-45 zo dňa 24. 01. 2025, právoplatným dňa 30. 12. 2025 a vykonateľným dňa 09. 12. 2025, v celom rozsahu zrušil neodkladné opatrenie, uložené vo výroku I. uznesenia č.k. 16C/4/2025-30 zo dňa 24. 01. 2025, s tým, že potreba ochrany, poskytnutej neodkladným opatrením, nezodpovedá aktuálnemu stavu (ohrozeniu práv), pričom aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno považovať za odpadnutie dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia sui generis,

Okresnému úradu XXXXX

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Dolný Kubín uznesením sp. zn. ORP-132/1-VYS-DK-2025 zo dňa 27. 04. 2025 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin zmarenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, následne dňa 28. 04. 2025 zmenil právnu kvalifikáciu skutku na prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona.

V priebehu vyšetrovania boli objasnené všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie veci. K predmetnému skutku vyšetrovateľ vypočul obvinenú, tiež svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX Ako listinné dôkazy boli zabezpečené predovšetkým samotné uznesenie súdu, ktoré malo byť marené, ďalej predbežná lekárska správa, výpis z listu vlastníctva, podstatné listiny z iných spisov, správa psychiatrickej ambulancie, správa obce XXXXX, odpis z registra trestov, výpis z evidencie priestupkov, znalecký psychologický posudok k osobe poškodenej, uznesenie o zrušení výroku I. neodkladného opatrenia, podklady zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k domu.

Obvinená XXXXX využila svoje právo a odmietla vypovedať. Neskôr pred sudcom pre prípravné konanie uviedla, že je tiež spoluvlastníčka rodinného domu, nevie, kam mala ísť bývať aj napriek uloženému zákazu. Poškodená ju stále ohovára po celej dedine, že z krkovičky urobila segedínsky guláš, stále niečo o nej rozpráva, ohovára, vykrikuje. V deň skutku vstala, zakúrila som do pece, postavila som na obed, a ako si čupla k peci, ona prišla, vzala jej drevo, chytila ho a udrela ju po nose, trocha sa jej spustila krv, tak odišla z kuchyne hore do svojej izby a za niekoľko minút prišla policajná hliadka. Ona nijako nezaútočila na poškodenú. Varila sebe, sestru, mame a bratovi. V rodinnom dome býva aj mama, bude mať 81 rokov. Mama má stareckú demenciu, pretože im uteká z domu. O mamu sa stará ona a brat. Brat je slobodný, nepožíva alkoholické nápoje, u nich sa nepije. XXXXX pracuje dobrovoľne po stavbách a Ján je na dôchodku pre duševnú poruchu. Sestra pracuje len na aktivačných prácach. Nevie, či má sestra - poškodená diagnostikované nejaké ochorenie, ona sa o ňu nezaujíma, nestará sa o ňu, má svoj vek. Má pocit, že sestra ju provokuje.

Svedkyňa poškodená XXXXX vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že volala políciu o 07.40 hodine, lebo asi o 07.10 hodine alebo 07,20 hodine dole na prízemí v kuchyni z umelej krabice z ničoho nič vytiahla sestra smrekové drevo, ktoré bolo dĺžky 40 centimetrov a priemer 7 centimetrov a tým drevom ju napadla, buchla do ruky dva krát do pravej ruky, ešte ju to bolí. Pred výsluchom boli vyhotovené fotky jej zranení, tieto prikladá ako súčasť zápisnice. Nevie prečo ju napadla. Potom išla na ošetrovanie do Trstenej, má z toho aj lekársku správu, ktorú predložila polícii. Obvinená ju taktiež v utorok po veľkonočnom pondelku dvakrát buchla v kuchyni, asi niečo po 16-tej hodine, keď prišla z práce, poškodená vtedy umývala hrnce, obvinená ju udrela zovretými päšťami do chrbta. Týchto incidentov bolo viacej, volala aj svojej advokátke, že ju XXXXX vytlačala telom z kuchyne, raz aj rukami, ale vtedy to veľmi neriešila, lebo nemala žiadne zranenia. Ešte aj 09. 04. 2025 volala políciu v čase o 15.59 hodine, lenže keď povedali, že to nahrávajú, tak bola v šoku a vypla to. Sestra stále bývala v dome, v kuchyni, vo svojej izbe, rovnako poškodená. Všetci tam majú trvalý pobyt a sú spoluvlastníkmi domu. Na ošetrovaní bola len raz. Predtým ju obvinená buchla pracovnou doskou 22. 12. 2024 v nedeľu a riešili to policajti. Teraz jej spôsobila napuchnutú pravú ruku, cíti tam bolesť. Poškodená je zamestnaná na aktivačných prácach, ale do práce nechodí, nemôže dvíhať ťažké predmety a robiť ťažké práce ani neskúšala dvíhať niečo ťažké, ako pohne tou rukou do určitej výšky tak ju to zabolí. Včera sa ani obliecť nemohla, keď išla z vyšetrenia.

Svedok XXXXX, brat obvinenej, vypovedal, že žije v spoločnej domácnosti s oboma sestrami, XXXXX aj XXXXX. XXXXX prejavuje psychické problémy, ale na psychiatrii sa nelieči. Vyvoláva konflikty s XXXXX, vyhráža sa jej, že ju dostane do basy, no pritom si ani len izbu neupravia a neprispieva finančne na domácnosť. XXXXX naproti tomu pomáha v dome, je pracovitá, starala sa aj o ťažko chorú mamu. Svedok má vedomosť o vykázaniach obvinenej z obydľia, no tvrdí, že si to vtedy XXXXX prikráslila. XXXXX celkovo opisuje XXXXX ako osobu, ktorá vyvoláva konflikty a spolužitie s ňou je na hranici znesiteľnosti. Nebol svedkom konkrétnych udalostí, ktoré sú predmetom skutku. Ich spoločný dom má 10 metrov na dĺžku, takže obvinená sa pri starostlivosti o matku nemohla zdržiavať od XXXXX vo väčšej vzdialenosti.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že nebýva s Annou a Margitou, má svoju domácnosť o 150 metrov ďalej. Svedkyňa z počutia a čiastočne osobnej skúsenosti vypovedala v podstate to isté ako XXXXX, len v stručnejšom rozsahu.

Svedkyňa XXXXX st., matka obvinenej, využila svoje zákonné právo a odoprela vypovedať.

Podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, XXXXX boli v minulosti diagnostikované organická porucha osobnosti a mierny kognitívny deficit. Dlhodobu sú u nej pozorované povahové zvláštnosti, ktoré zodpovedajú paranoidnej poruche osobnosti a v súčasnosti aj prejavy, upozorňujúce na pravdepodobný rozvoj neurodegeneratívneho ochorenia, postihujúceho pamäť, emócie a reguláciu správania. Je orientovaná v čase, schopná si zapamätať udalosti a zreprodukovať ich, no mierne oslabenie pamäťových schopností môže nevedome kompenzovať konfabuláciami. Jej hodnotenie vlastného správania aj konania iných ľudí je hrubo

skreslené, je paranoidná, ľuďom pripisuje zlé úmysly, všetko vzťahuje na svoju osobu.

Z fotodokumentácie je zrejmé, ktorá časť pravej ruky mala byť zasiahnutá obvinenou pri útoku drevom.

Podľa lekárskej správy XXXXX dňa 27. 04. 2025 utrpela pomliaždenie pravého predlaktia s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 dní. Zranenie má charakter ľahkého zranenia.

Z listu vlastníctva číslo 743 pre k.ú. XXXXX vyplýva, že vlastníkmi rodinného domu číslo 282 sú, okrem iných, XXXXX a XXXXX, každá so 1/5 spoluvlastníckym podielom.

Z uznesenia Okresného súdu XXXXX spisová značka 16C/4/2025-30 zo dňa 24. 01. 2025, právoplatného dňa 14. 03. 2025 a vykonateľného dňa 26. 02. 2025 vyplýva, že XXXXX súd zakazuje približovať sa k žalobkyni XXXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre účasť na týchto úkonov. Súd žalobkyni XXXXX uložil, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na súde žalobu, ktorou sa bude ako žalobkyňa voči žalovanej a všetkým ostatným spoluvlastníkom rodinného domu súp. č. 282 nachádzajúceho sa na pozemku CKN parc. č. 6072/2 k.ú. XXXXX domáhať úpravy užívania tohto domu aj s pozemkom, eventuálne podala žalobu o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva k tomuto domu, ako aj k pozemku, na ktorom stojí. Zo spisového materiálu taktiež vyplýva, že na Okresný súd XXXXX bola dňa 14. 04. 2025 podaná žaloba o zrušenie užívacieho práva.

V priebehu prípravného konania rozhodol Okresný súd XXXXX na návrh obvinenej tak, že uznesením č.k. 16C/55/2025-45 zo dňa 04. 12. 2025, právoplatným dňa 30. 12. 2025 a vykonateľným dňa 09. 12. 2025, v celom rozsahu zrušil neodkladné opatrenie, uložené vo výroku I. uznesenia č.k. 16C/4/2025-30 zo dňa 24. 01. 2025.

Súd vychádzal z veľkej časti z obsahu dôkazných prostriedkov, zabezpečených v tomto trestnom konaní, pričom svoje rozhodnutie vecne odôvodnil (str. 5 bod 20/, 21/) jednak tým, že zákaz priblíženia v trestnom konaní v rozsahu 2 metre je dostačujúci, no najmä konštatuje, že potreba ochrany, poskytnutej neodkladným opatrením, nezodpovedá aktuálnemu stavu (ohrozeniu práv), pričom podľa štandardného komentára k Civilnému sporovému poriadku, aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno považovať za odpadnutie dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia sui generis.

Z odpisu registra trestov na obvinenú XXXXX vyplýva, že táto nebola doposiaľ súdom trestaná. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obvinená bola prejednaná za tri priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustila dňa 16. 11. 2024, dňa 01. 10. 2024 a dňa 28. 09. 2024 voči sestre XXXXX.

XXXXX bola opakovane, v dňoch 01. 10. 2024 a 22. 12. 2025 vykázaná zo spoločného obydlija podľa § 27a ods. 1 Zákona o policajnom zbore z dôvodu opakovaného hrubého správania, opakovaných schválností a fyzického napadnutia voči poškodenej XXXXX.

* * * * *

Podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že dopustí sa závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu, vstupu alebo priblíženia sa vydané a osvedčené podľa osobitného predpisu alebo vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'
a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

* * * * *

Po vyhodnotení získaných dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral, som dospel k záveru, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, má všetky formálne znaky trestného činu, no nie je prečinom z dôvodu zistenej miery závažnosti, ktorá sa v dôsledku vyššie uvedeného rozhodnutia súdu o zrušení neodkladného opatrenia javí ako nepatrná.

Formálne vyhodnotenie

Trestný zákona je primárne postavený na formálnom chápaní jeho ustanovení, pričom možnosť materiálneho poňatia je silne obmedzená. Z tohto pohľadu považujem v konaní za preukázané, že obvinená formálne naplnila všetky znaky trestného činu, ktorý sa jej kladie za vinu. Je zrejmé, že XXXXX od samého počiatku účinnosti, až po obmedzenie jej osobnej slobody, sústavne ignorovala uložený súdny zákaz až na úroveň, ktorú možno označiť za úplné zmarenie výkonu predmetného rozhodnutia.

Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia chráni primárne riadny výkon rozhodnutí orgánov verejnej moci, v tomto prípade súdu, a až sekundárne, ak vôbec, právne vzťahy, ktoré boli podkladom na vydanie rozhodnutia.

Inými slovami, na posúdenie trestnosti skutku nie je podstatné, či dotknutý orgán posúdil správne hmotnoprávny základ rozhodnutia, prípadne dôkazy o ňom, vychádza sa striktne z prezumpcie správnosti úradných rozhodnutí, kde účinky platnosti nastávajú aj pri rozhodnutí, ktoré je vadné a trvajú po celý čas jeho existencie, čiže zaväzuje účastníkov a vydávajúci orgán až do momentu jeho zrušenia alebo zmeny.

Po subjektívnej stránke treba zdôrazniť, že neodkladné opatrenie bolo obvinenej doručené, mala vedomosť o jeho obsahu a zmysle, pretože výrok I. uznesenia súdu je vyjadrený úplne priamočiaro, jednoducho a zrozumiteľne slovami „Súd žalovanej zakazuje približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre účasť žalovanej na týchto úkonoch.“

Ako som už v tomto konaní konštatoval, použité slová nemožno vykladať žiadnym iným spôsobom, než že súd zakázal XXXXX priblížiť sa k XXXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Žalovaná a žalobkyňa sú v rozhodnutí označené tučným písmom, obsah slovesa „priblížiť sa“ patrí do základnej slovnej zásoby osoby plynule ovládajúcej slovenský jazyk a meter ako základná jednotka dĺžky v medzinárodnej sústave jednotiek SI je taktiež všeobecne známa veličina. Z uvedených dôvodov je vylúčené, aby obvinená nevedela, čo výrok súdneho rozhodnutia znamená. Navyše, obvinená už mala opakovanú skúsenosť z autoritatívneho obmedzenia svojich práv pri výkone vykázaní zo spoločného obydľia.

Neobstojí ani obrana obvinenej, že je spolumajiteľkou domu a tento tvorí jej obydľie, preto nevedela zákaz dodržať. Nešlo totiž o prípad, kedy by existujúce prekážky objektívne zabránili obvinenej zdržať sa konania, ktoré jej súd zakázal. Dodržanie súdneho zákazu by síce znížilo životný komfort a naopak zvýšilo životné náklady obvinenej, no z jej strany splniteľné bolo, pričom aj pri usporiadaní pomerov v spoločnej domácnosti treba mať vždy na zreteli, že obvinená bola tou povinnou osobou, ktorej súd určil niečo konať resp. opomenúť určité konanie, čiže výlučne ona sama je povinná usporiadať svoj život tak, aby uložený zákaz dodržala, pričom túto povinnosť nemožno v žiadnom prípade prenášať na osobu, ktorej ochranu má neodkladné opatrenie zabezpečiť. Opačné pojmá by v podstate negovalo účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia ako takého.

Spolužitie XXXXX a XXXXX v spoločnej domácnosti bolo súdu pri vydávaní neodkladného opatrenia známe, dokonca uložil žalobkyni povinnosť do 30 dní podať žalobu, ktorou sa bude domáhať úpravy užívania predmetného domu, čo XXXXX splnila dňa 14. 04. 2025 podaním príslušnej žaloby na Okresný súd XXXXX.

Čo sa týka pôvodcu sporov v spoločnej domácnosti a celkovo psychických problémov XXXXX, tu považujem za potrebné uviesť dve podstatné skutočnosti.

Prvou je, že psychické problémy a im zodpovedajúce správanie postihnutých ľudí vôbec nevyklúčujú a ani neospravedlňujú rôzne formy deliktov, páchaných na týchto osobách, pričom ide o pomerne častý motív domáceho násillia, či už psychického alebo fyzického. Spolužijúce osoby jednoducho nevedia zniesť

vonkajšie prejavy narušeného vnútorného prežívania postihnutých osôb a miesto toho, aby im zabezpečili pomoc, alebo sa od nich nejakým legálnym spôsobom oddelili, preferujú tvrdo asertívne správanie, často prekračujúce medze psychického alebo fyzického násillia rôznej intenzity. Psychická porucha a jej negatívne vonkajšie prejavy nevyklučujú postavenie dotknutej osoby ako obeť trestného činu alebo priestupku a nemôžu byť prekážkou, ktorá by im bránila v prístupe k právnym nástrojom ochrany fyzickej a psychickej integrity, či už administratívnym, civilným alebo trestným.

Ďalšia podstatná skutočnosť spočíva v tom, že výsledky odborného vyšetrenia ohľadom všeobecnej spôsobilosti XXXXX zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, neznamenajú automaticky špecifickú nehodnovosť jej výpovede. V trestnom konaní je potrebné, pokiaľ to samozrejme dôkazná situácia umožňuje, konfrontovať každý zabezpečený dôkaz s ďalšími dôkazmi, ktoré s jeho obsahom vecne súvisia. Výpoveď svedkyne XXXXX ohľadom vzťahov s obvinenou je síce v rozpore s výpoveďami jej príbuzných, no plne zapadá do dôkazného rámca, tvoreného:

- postihmi XXXXX za 3 priestupky proti XXXXX v priebehu 3 mesiacov, v dňoch 28. 09. 2024, 01. 10. 2024 a 16. 11. 2024,
- vykázaniami XXXXX zo spoločného obydlija dňa 01. 10. 2024 a 22. 12. 2025, na ochranu XXXXX,
- lekárskou správou o zraneniach XXXXX.

Možno konštatovať, že na rozdiel od výpovedí obvinenej a svedkov XXXXX a XXXXX, skutočnosti uvádzané XXXXX časovo aj vecne bezchybne zapadajú do rámca, tvoreného vyššie uvedenými dôkazmi. Nepochybujem, že jej rodinní príslušníci vypovedali úprimne tak, ako z vlastnej (subjektívnej) perspektívy vnímali prežitú udalosť, no z ich výpovede sú zjavne ovplyvnené antipatiou voči XXXXX a zároveň z nich vyplýva snaha zľahčovať predchádzajúce konflikty, vedúce k priestupkom a vykázaniam. Tu však treba posudzovať veci tak, ako sa obvykle medzi ľuďmi dejú a ako sú vnímané, čiže ak XXXXX v septembri, októbri a novembri 2024 akceptovala svoju zodpovednosť za priestupky proti XXXXX, v októbri a novembri toho istého roka sa podrobila vykázaniu zo spoločného obydlija a napokon vo februári 2025 bez odvolania akceptovala doručené neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia, nemožno to z nezaujatej pozície vykladať inak, než že si bola obvinená vedomá svojho protiprávneho konania voči XXXXX a v celom rozsahu prijala dôsledky svojho konania. Neskoršie postoje a právne kroky sú už priamym dôsledkom obmedzenia osobnej slobody, vznesenia obvinenia a prebiehajúceho trestného stíhania.

Materiálny korektív

Vzhľadom na to, že predmetom trestného konania je v danom prípade skutok, právne kvalifikovaný ako prečin, skúmal som z úradnej povinnosti aj naplnenie miery (stupňa) závažnosti činu na základe kritérií, uvedených v § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Už zo znenia vyššie citovaného ustanovenia Trestného zákona je zrejmé, že stupeň závažnosti skutku nemožno exaktne vyjadriť v konkrétnych jednotkách.

Zákon však uvádza taxatívny výpočet skutočností, ktoré majú na závažnosť prečinu vplyv a ktoré sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinné vyhodnocovať pri svojom rozhodovaní o skutkoch, javiacich sa ako prečin. Ide o spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a.

Zistil som, že až do zrušujúceho rozhodnutia súdu zo dňa 04. 12. 2025, sa v konaní nevyskytli špecifické okolnosti, ktoré by výrazne zmierňovali závažnosť skutku. Práve naopak, išlo o úplne štandardný prípad, kedy po opakovanom spáchaní priestupkov voči XXXXX bola ich páchatel'ka XXXXX opakovane vykázaná poíciou zo spoločného obydli'a s tým, že si má podať návrh na neodkladné opatrenie. Následne si tento návrh podala, súd jej vyhovel, uložil zákaz priblíženia a povinnosť podať civilnú žalobu, ktorá aj podaná bola. XXXXX sa tomuto zákazu nepodriadila a v dôsledku dôvodného podozrenia z jeho opakovaného porušenia bolo voči jej osobe začaté trestné stíhanie. Možno povedať, že ide (ľudovo povedané) o učebnicový príklad podozrenia z trestnej činnosti, veľmi podobný ostatným prípadom, ktoré sú orgánom činným v trestnom konaní známe z ich bežnej praxe.

Zlom nastal vydaním a následnou právoplatnosťou uznesenia Okresného súdu XXXXX č.k. 15C/55/2025-45 zo dňa 04. 12. 2025, najmä s prihliadnutím na jeho odôvodnenie, ktoré som parafrázoval vyššie.

V minulosti sa na takéto prípady aplikovalo explicitné ustanovenie § 65 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., podľa ktorého trestnosť činu, ktorý bol v čase spáchania pre spoločnosť nebezpečný, zaniká, ak vzhľadom na zmenu situácie alebo vzhľadom na osobu páchatel'a zanikla nebezpečnosť trestného činu pre spoločnosť. Dnes takáto úprava v Trestnom zákone chýba, čo však neznamená, že zásadná zmena situácie, ktorá tvorila skutkový základ obvinenia, nemá aj v súčasnosti vplyv na posúdenie závažnosti skutku, pretože práve tento parameter nahradil bývalý pojem „spoločenská nebezpečnosť“.

Zmena, resp. úplné zrušenie povinnosti, ktorá bola pôvodne uložená XXXXX, spolu s úvahou súdu o tom, že neodkladné nariadenie ani nemalo byť nikdy nariadené, v rámci odkazu na str. 1134 uznávaného komentára k Civilnému sporovému poriadku, má zásadný význam na spätné posúdenie závažnosti následku, ktorý činom nastal. Zjednodušene možno povedať, že pri posudzovaní závažnosti prečinu, javiaceho sa ako marenie výkonu úradného rozhodnutia, musíme rešpektovať aj názory a relevantné úvahy samotného orgánu, ktorého rozhodnutiu sa poskytuje trestnoprávna ochrana.

Následkom činu je v danom prípade primárne narušenie autority orgánu verejnej moci tým, že sa zmaril výkon jeho rozhodnutia. Ak však samotný štátny orgán, ktorý je pôvodcom, toto rozhodnutie zrušil a dokonca spätné spochybnil dôvodnosť jeho vydania, ide o autentický prejav vôle oprávneného orgánu, ktorým hovorí, že už niet dôvodu ďalej zasahovať do základných práv XXXXX a je otázne, či sa tak pôvodne malo stať. Tým sa však nevyhnutne mení aj posudzovanie udalostí, ktoré počas trvania neodkladného opatrenia nastali, vrátane jeho porušenia, keďže sám súd nevníma možné priblíženie sa XXXXX k XXXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov ako ohrozenie a možný zdroj problémov a sám už ma tomto zákaze netrvá.

V dôsledku uvedenej zásadnej zmeny situácie som dospel k záveru, že závažnosť konania, ktorým mala obvinená mariť výkon pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia, klesla s prihliadnutím na následok, spôsobený právom chránenému záujmu, na úroveň nepatrnú.

Znaky trestného činu, uvedené v osobitnej časti a všeobecnej časti Trestného zákona tvoria vzájomnú jednotu a pri absencii ktorejkoľvek z nich nemožno hovoriť o spáchaní trestného činu. V danom prípade stíhaný skutok, ktorý je doposiaľ v konaní posudzovaný ako prečin, nedosahuje stupeň závažnosti požadovaný ustanovením § 10 ods. 2 Trestného poriadku, preto nejde o prečin, napriek pretrvávajúcemu dôvodnému podozreniu z naplnenia formálnych znakov definície jedného z prečinov, uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Z úradnej povinnosti som skúmal, či skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nezakladajú podozrenie zo spáchania niektorého iného z trestných činov, uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, takúto skutočnosť som však nezistil.

Zároveň som však zistil, že skutok, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie, by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch. Konkrétne ide o podozrenie z občianskych schválností a drobného ublíženia na zdraví, ktoré mali sprevádzať marenie súdneho rozhodnutia. V prípade podania obžaloby by som túto okolnosť považoval za prípad faktickej konzumpcie menej závažného deliktu iným, závažnejším. No vzhľadom na to, že už ďalej nemienim vyvodzovať voči XXXXX trestnú zodpovednosť, je potrebné o danej skutočnosti rozhodnúť príslušným orgánom, pretože inak by išlo o odmietnutie spravodlivosti voči XXXXX. Naplnenie požiadavky návrhového deliktu je dané trestným oznámením XXXXX zo dňa 24. 04. 2025.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Bolo preukázané, že týmto uznesením dotknuté konanie XXXXX nevykazuje znaky trestného činu, no môže byť posúdené ako priestupok, preto vec postúpil vecne a miestne príslušnému orgánu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Vladimír Martinovič
námestník okresného prokurátora